

STUDENTEN WEEKBLAD

9^e Jaargang.

No. 19.

HOOFDREDACTEUR: CH. E. DUTILH.

REDACTEUREN: A. E. M. J. HANLO, R. A. D. CORT VAN DER
LINDEN, G. P. NIJHOFF, F. A. VENING MEINESZ.

Donderdag

21 Febr. '07.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. W. W. W. W.
WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: v. Leeuwenhoeksingel 3.

Eerstvolgende REDACTIEVERGADERING op het Bureau van de Redactie, Vlamingstraat 34, Dinsdag 26 Februari, des middags om 4 uur.

Inhoud.

Toespraak gehouden door Prof. Mr. B. H. Pekelharing.
Programma. Populaire Physische Demonstraties door Dähne, met Voorwoord van Prof. Snijders.
Nog eens: Björnstjerne Björnson, door Margaretha Meyboom.
Carnaval, door H.
Opmerkingen over de Week.
Idealen. Een wijsgeerig praatje, door C.
Over de hervormingen in het L. S. C., door D.
Gabe Schroor, door Oark.
Tooneel. Rotterd. Tooneelgezelschap, „In Uniform”.
Oproep om steun voor de stakende jute-arbeiders te Rijssen.
Leest dit, door ?
Agenda.

TOESPRAAK

GEHOUDEN DOOR

PROF. MR. B. H. PEKELHARING,
Eere-lid van „Vrije Studie”,

ter gelegenheid van het IXe Lustrum der Vereeniging,
op DINSDAG 12 FEBRUARI 1907.

Mijne Heeren, Eere-leden en Leden van „Vrije Studie”, Dames en Heeren die deze samenkomst met uwe tegenwoordigheid vereert!

Wie in den almanak van het Delftsch Studentencorps de lijst raadpleegt der erkende corpsvereenigingen en der gezelschappen, telt een zeventiental vereenigingen en achttien gezelschappen. Voegt men het corps zelf, als den vader, althans den schutspatroon, bij de vereenigingen, dan is haar aantal aan dat der gezelschappen gelijk.

Het aanmerkelijk aantal dezer beide categorieën is een gunstige uiting van de behoefte aan onderlinge aaneensluiting ten einde datgene te verkrijgen wat alleen in en door de gemeenschap kan worden bereikt. Is het lidmaatschap van staat, gewest, gemeente, ons allen opgelegd, aan grondbezitters ook dat van het waterschap, naast dit verplicht lidmaatschap staat de vrije aaneensluiting bij vereenigingen en instellingen, welke, in rijke en bonte schakeering, ten doel hebben de ontwikkeling en de versiering van het leven der enkelingen te bevorderen.

Ook in den microcosmos van het Delftsche corpsleven komt een groote verscheidenheid van het gemeenschapsleven uit. Om slechts enkele vereenigingen te noemen. De sociëteit Phoenix dagteekent van 1847, Odin is een jaar jonger, Apollo verrijst een jaar na Odin, Laga wordt in '76 gesticht, de Carrouselvereeniging in '80, het Tooneelgezelschap in '81, de IJclub in '85.

Ook in de gezelschappen heerscht eene groote mate van verscheidenheid. Ambulantes, thans het oudste, is van 1877, de Gothiekdrinkers zijn van '89, De Rietveldse Toorn dagteekent van den 21en van Lentemaand van den jare 1906.

Om eene volledige opsomming is het ons thans niet te doen. Uit het niet vermelden van andere vereenigingen

en gezelschappen zal geen mindere waardeering worden afgeleid.

Doch ééne vereeniging mag ik nog wel vermelden, zoowel omdat zij wat aard en doel betreft het dichtst bij „Vrije Studie” staat, als omdat ik het voorrecht heb, reeds in dezelfde maand, waarin ik mijne taak aan de P. S. heb aanvaard, nauw met haar te worden verbonden, onze in '65 gestichte Debating Club.

Het internationale element ontbreekt evenmin onder de Vereenigingen als onder de Gezelschappen. Igov (1895) is immers de Internationale Geheel-Onthouders-Vereeniging en The Harvard—Delft Club (1904) verheugt zich, behalve in het eeredidmaatsehap van den President der Vereenigde Staten, in twee noord-amerikaansche schutsvrouwen, in een american committee naast het hollandsche en een te Boston (Mass.) wonend lid.

Naar het geboortejaar der Vereeniging, welke ons herwaarts heeft geleid, vraagt niemand onzer. Want wij allen weten dat thans het negende lustrum is voltooid. „Vrije Studie” heeft de vraag of bij het bereiken van dezen mijlpaal termen voor een feestelijke samenkomst bestaan, bevestigend beantwoord. Aan de uitnoodiging om een korte toespraak te houden voldoe ik gaarne, niet alleen wegens den band welke mij sedert lang met „Vrije Studie” verbindt, maar ook omdat het tijdperk, sedert de viering van het vijfentwintig jarig bestaan verlopen, van aanpassing aan gewijzigde toestanden en van voortdurenden bloei getuigt.

Een herinneringsdag als deze roept in de eerste plaats den benarden tijd voor den geest, waarin onze vereeniging werd gesticht. Bij koninklijk besluit van 21 November 1861 was de Academie, voorloopig voor den duur van twee maanden, gesloten. De heeren J. P. Havelaar, A. J. van Pesch, F. J. Th. N. Beukman, Ph. W. van der Sleyden en J. Menalda van Schouwenburg, waarvan alleen de ingenieur van den ned. indischen waterstaat, de heer Beukman, dezen dag niet beleeft, allen studenten van de afdeling Algemeene Studie, traden op als het bestuur van eene vereeniging, welke zoo-veel mogelijk zou trachten te voorzien in het gestaakte onderwijs, onder leiding en met hulp van de docenten. „Dispuut Vrije Studie” was haar naam. Onder den invloed van druk van hoogerhand alsmede van het destijds fel anti-thorbeckiaansche dagblad van Zuid-Holland en 's-Gravenhage, waarvan de heer Isaäc Lion de hoofdredacteur en de ziel was, trokken de docenten, behalve de hoogleeraar Keyzer, zich terug. Een week nadat de Academie, den 21en Januari 1862, werd heropend, werden vier van de genoemde studenten belast met het ontwerpen van statuten van een nieuw „Vrije Studie”. Den 6en Februari '62 werden ze vastgesteld.

Aan de hoofdreden dezer stichting, afkeer van school-schen dwang, paarde zich het streven 1°. om die vakken van wetenschap, welke aan de Academie werden onderwezen, in de vergaderingen vrijelijk onder elkander te beoefenen; 2°. om kennis te verkrijgen en te onderhouden van vakken, welke niet aan de Academie werden onderwezen en een krachtige hefboom zijn voor algemeene ontwikkeling; en 3°. om, in tegenstelling met de bestaande dispuuten, alle vakken en alle studie-jaren te vereenigen. Vermijding van noodelooze onkosten stond mede op den voorgrond.

Tot deze herinnering aan den oorsprong moet ik me bepalen, met het oog zoowel op het bijvoegelijke naamwoord

waarmede deze toespraak is aangekondigd, als op hetgeen in meer dan één geschrift, het laatst door het eere-lid van het bestuur, den heer W. J. Hoffmann in het gedenkschrift van Academie en P. S. is medegedeeld.

Was het aanvankelijk de bedoeling dat de lezingen door leden, dus door studenten, zouden worden gehouden, betrekkelijk spoedig werden docenten en bekende redenaars van buiten Delft uitgenoodigd, die zich, op eene enkele uitzondering na, gaarne daartoe bereid plachten te verklaren.

Tot 7 Mei '65 waren de samenkomsten alleen voor heeren toegankelijk, doch dien avond waren ook dames aanwezig. Na de pauze werd namelijk het woord gevoerd door eene stadgenoot, Mevrouw de weduwe Storm, geboren Van der Chijs, voorloopster der huidige feministische beweging, om eenige mededeelingen te doen naar aanleiding van hare Noord-Amerikaansche reis.

Den 30en November sprak dr. Nicolaas Beets over Walter Scott, ook voor dames, die in grooten getale waren opgekomen. Daarna vormden de zoogenaamde heerenlezingen de uitzondering, de dameslezingen den regel.

Werd twintig jaren geleden in den Studenten-Almanak een vluchtig overzicht gegeven van de redenaars en hunne onderwerpen, thans heb ik aan het Bestuur eene lijst te danken van de sprekers die na '87 zijn opgetreden.

Wèl heeft het voorbeeld, door Mevr. Storm gegeven, in dit tijdperk ruimschoots navolging gevonden. Niet minder dan zes malen is de gevierde Madame Thenard opgetreden, hetzij met den heer De Mey, hetzij met madlle Lepage; verder werd het woord gevoerd door mej. Marie Kalff, mevrouw Holtrop—Van Gelder, mejonkvr. Von Schmidt auf Altenstadt, mej. Philine Belder.

Van de door leden der andere kunne gehouden voordrachten mag ik in de eerste plaats noemen die van den heer Vrolik, over de beide Ampère's, vader en zoon, den president van het Corps in den vermelden benarden tijd. Zoon van den aristocratisch-conservatieven minister van financiën dr. Agnites Vrolik, bleef Willem Karel Marie ook na zijn studententijd democratisch gezind, zooals mede blijkt uit letterkundige en voor het tooneel bestemde geschriften, welke onder den schuilnaam Wilkama het licht hebben gezien. Verder mag ik herinneren aan de rede van den oud-directeur van B. O. W., den heer J. M. van Bosse, over den werkkring van den civiel-ingenieur in Ned.-Indië; aan die van den secretaris van het college van curatoren der T. H., den civiel-ingenieur R. A. I. Snethlage, over Transvaal; ook mag Willem Royaards' herhaald optreden worden herdacht, die o. a. een vertolking gaf van Shakespeare's Julius Caesar en ons sommige gedichten van Vondel deed begripen en bewonderen; ten slotte, want, zonder anderen iets te kort te willen doen, moet ik me tot een enkelen greep bepalen, zij herinnerd aan de wijze waarop koning Oedipus door Albert Vogel is vertolkt.

In het aangevoerde ligt reden tot tevredenheid. In het corps en daarbuiten heeft onze Vereeniging ook in dit tijdperk de vrije studie bevorderd. Tegen schoolschen dwang had zij niet te strijden. Zooals in Hoffmann's zeer gewaardeerde bijdrage in het Gedenkschrift is te lezen, beteekende de opheffing van de Academie voor de P. S. academische vrijheid en de stichting der P. School opheffing van schoolschen dwang.

Onze Vereeniging ging voort den geest harer leden en genoodigden te verruimen, te verrijken, te versieren, door welgeslaagde, op verbreiding en vermeerdering van kennis en aesthetischen zin gerichte voordrachten.

Al is „Vrije Studie” dus met goeden uitslag voortgegaan in het streven naar haar doel, wij zullen haar invloed niet overschatten. Voor de Delftsche studentenwereld, in den ruimsten zin opgevat, bestaat alsnog de vraag, op welke wijze het begrip van vrije studie zoo goed mogelijk zou kunnen worden verwezenlijkt.

Een hoogst belangrijke bijdrage tot het antwoord wordt door het Rapport der Centrale Commissie voor de Studiebelangen gegeven, waarin, gunstig teeken des tijds, de groep der vrouwelijke studenten door een lid uit haar midden was vertegenwoordigd, naar het algemeen oordeel op eene uitstekende wijze. Overmorgen zal het een jaar zijn geleden dat haar energieke en tactvolle voorzitter, de heer W. C. Korthals Altes, eene vergadering leidde van meer dan 700 studenten, in de zaal waarmede dit oude gebouw is verrijkt, dank zij haren ontwerper, den oud-president van „Vrije Studie”, den civiel- en bouwkundig-ingenieur M. A. C. Hartman. Vrees voor schade aan de vrijheid van studie, voornamelijk de regeling der examens en het tweede

lid van een zeker art. 17 van een koninklijk besluit, Staatsblad 227, hadden een vrij ernstige beweging gewekt. Het onderwerp is inderdaad ernstig en moeilijk. Zoo goed als elk examen maakt inbreuk op de vrijheid om de studie in te richten zooals men 't zelf het liefst zou doen. Doch de examens zijn onmisbaar. Het ingenieursdiploma mag slechts worden uitgereikt aan degenen die toonen het te verdienen. Zonder examens willekeur, gunstbetoon, miskenning, anarchie. Het Rapport betwist dan ook geenszins de noodzakelijkheid der examens, evenmin verlangt het verlaging der eischen, het geeft wenken, welke van ons, docenten, de aandacht vragen en verkrijgen.

Het welwillend gehoor heeft thans geen verhandeling over dit aangelegen onderwerp te duchten. Doch enkele opmerkingen wilt gij, mijne heeren leden van „Vrije Studie”, ik weet het, me wel veroorloven.

Vrije studie is in de eerste plaats: studie. Daarin ligt het begrip: regelmaat, want ongeregelde studie is geen studie. Hetgeen met een niet verheven, maar ook buiten uwen kring gangbaar woord „lummelen” heet, is evenzeer strijdig met den door de studie gestelden eisch als onvruchtbaar voor degelijke ontwikkeling. Hetgeen met het werkwoord „hannessen” wordt bedoeld — in het weekblad Minerva heb ik daarover indertijd een mooi opstel gelezen — is niet veel minder schadelijk; nu eens dit, dan weer dat boek of tijdschrift of dagblad ter hand te nemen, zonder eenig stelsel, naar gelang het een of het ander onder het bereik ligt, leidt af van eigenlijke studie en geeft tegelijkertijd den schijn alsof men iets uitvoert, terwijl men feitelijk lummelt. De T. H. is, evenals de P. S. het was, ingericht op den geregelden arbeid van normale jongelieden. In alleszins normale omstandigheden zou het examen dus eigenlijk een aan weerszijden welkome samenkomst zijn, waarbij angst, gejaagdheid, zenuwachtigheid zijn uitgesloten. Gelukkigwijze zijn de gevallen waarin dit voorkomt, niet zeldzaam, doch vaak is het anders gesteld.

Thans uitsluitend van mijzelf sprekend, aarzel ik niet te erkennen dat een minder goede gang der antwoorden ook aan den steller van de vragen kan zijn te wijten. Den wenk mij dienaangaande in het Rapport gegeven, heb ik reeds onlangs bij een drietal candidaats-examens gevolgd. Door onderling overleg te plegen, door malkander zonder terughouding of vrees in te lichten, door het begaan van dezen ook in het Rapport aangewezen weg kan vermoedelijk veel worden weggenomen van de schade, door het examenstelsel aan de vrijheid van studie berokkend.

Het ideaal is zonder twijfel dat plicht en genoegen bij de beoefening der studie samenvallen. Juist omdat het een ideaal is, wordt het zelden bereikt. De beste kans, het te treffen, hebben zij die het moeilijke begin moedig doorworstelen, en den Duitschen imperatief: thue das nächste dagelijks weten toe te passen. Elk vak van wetenschap biedt zijn beoefenaren geneugten aan, doch tot den prijs van geregelden, vlijtigen arbeid. Voor de groote menigte onzer medeburgers is de dagelijksche arbeid, helaas, niet aantrekkelijk. Misschien zal de tijd dagen waarin maatschappij en staat derwijze zullen zijn ingericht dat elke normale burger genot kan vinden in den hem toevertrouwen arbeid. Thans ligt dit voorrecht het naast in het bereik van degenen, die aan de hoogste opleiding deelnemen. Reeds meer dan twintig eeuwen geleden brachten Griekenland's regeerende klassen de spreuk in toepassing: voor arbeid hebben de Goden al wat goed is te koop.

Even belangrijk als de regelmaat der studie is haar vrijheid, al kan deze zich in de studentenwereld niet in al haar kracht ontplooiën.

De negatieve opvatting alsof de vrijheid slechts zou bestaan in afwezigheid van knellende banden, maakt hoe langer hoe meer voor eene positieve opvatting plaats. Voor u, studenten, is opheffing of niet wederkeeren van schoolschen dwang niet uitsluitend de vrijheid van studie. Zij eischt dat gij als studenten de beschikking hebt over de gegevens, welke u vormen tot ingenieurs in den breedten, hoogen zin des woords. Veel wordt er door deze gegevens omvat, zowel in de oppervlakte als in de diepte. Slechts weinigen is het gegeven het hoogste peil te bereiken. In dit opzicht hebben de economisch sterken onder u een belangrijk voorrecht. Wel kan in rijkdom gevaar liggen, doch dengenen die er een verstandig gebruik van maken geeft hij gemakkelijk de gelegenheid, aan zijn studie een breedten grondslag te verzekeren en zich in te spannen voor de behartiging van gemeenschappelijke belangen. Richesse oblige! De ervaring heeft me geleerd dat het nooit heeft ontbroken aan corpsleden, die zich van deze verplichting doordrongen

betoonden; ook thans ontbreken zij niet. Gelukkigerwijze spelen in uwe maatschappij die belangen, welke in de groote maatschappij kapitalistenbelangen heeten, allerminst een hoofdrol. Een genereuse jongelingschap kent geen vooroordeel tegen economisch niet sterke studiegenooten. Zoowel de inrichting van den cursus als die van het studentenleven is op een juist gelijkheidsbeginsel gevestigd. Ook de laatsbedoelde categorie kan eene breede basis aan hare studie geven; ook zij kan streven naar het ideaal, al treft zij hinderpalen aan, welke den weg der financieel bevoorrechten niet belemmeren.

In latere levensjaren ontbreekt maar al te zeer de gelegenheid om aan te vullen wat men op jongeren leeftijd niet heeft geleerd. De dagelijksche plichten nemen ook hen in beslag, die van een levendigen studiezijn vervuld. Zij verhinderen in den regel om als het ware een pyramide te maken van zijn studie door den arbeid op enkele onderdeelen intens samen te trekken.

Onze Vereeniging heeft, na spoedig te zijn ontheven van hare roeping om schoolschen dwang te keeren, gedurende vijf en veertig jaren veel bijgedragen om aan het positieve begrip van vrije studie inhoud en kracht te geven. Gedurende dat negental lustra heeft onze Vereeniging, zij mag het zonder zelfverheffing uiten, het hare gedaan om de algemeene kennis en de aesthetische ontwikkeling te bevorderen.

Zoo bestaat er dus reden om het bereiken van dezen mijlpaal feestelijk te vieren. Daartoe heeft het Bestuur, te rade gaande met de zich wijzigende eischen des tijds, een nieuwen weg gekozen. Niet zonder eenige huivering erken ik dat de „korte toespraak” het vriendelijk gehoor allicht te lang het oogeblik doet verbeiden, waarop de hongarsche dichteres, die onze moedertaal spreekt, hare voordracht zal aanvangen. Deze toespraak voortzettend, zou bovendien door mij het oogeblik worden vertraagd, waarop de tonen eener ook door leeken op het gebied der muziek hooggewaardeerde hongarsche kapel eene rhythmische beweging der tonen zullen uitlokken.

Eindigend betuig ik mijn hartelijken gelukwensch aan ons „Vrije Studie”, en, het vaandel begroetend, dat aan den hoogleeraar-directeur der P. S., dr. J. Bosscha en aan de dames van zijn gezin herinnert, veroorloof ik mij, wat de toekomst betreft, de slotwoorden te herhalen van de rede, welke ik den 9en Februari 1887 de eer had in onze Vereeniging te houden:

„Moge dit nieuwe tijdperk den bloei van ons Gezelschap bestendigen, zoo mogelijk versterken, en moge later de herdenking van vervlogen jaren eene niet minder aangename taak aanbieden, dan heden mij was opgedragen.”

Prof. J. A. Snijders C.J.zn verzoekt ons te willen meedeelen, dat de Heer Gustav Dähne, die in vroeger jaren reeds tweemaal Delft bezocht, zich voorstelt op Woensdag en Donderdag, 6 en 7 Maart a. s., in Stads Doelen andermaal een tweetal voordrachten te houden, waarbij verschillende onderwerpen op natuurkundig gebied behandeld en op groote schaal door talrijke, fraaie proeven toegelicht zullen worden. Zij, die zich de vroeger door den Heer Dähne gehouden voordrachten herinneren, weten dat hij er steeds naar streeft belangrijke onderwerpen, die aan de orde van den dag zijn, te behandelen; dat hij dit doet op heldere, zaakrijke wijze, die voor leeken op natuurkundig gebied zeer goed verstaanbaar en voor deskundigen; hoewel met die onderwerpen zelf bekend, toch zeer belangwekkend is, en dat dit alles het gevolg is zoowel van zijn volkomen vertrouwd zijn met de physische beteekenis van de onderwerpen, die hij bespreekt, als van zijne buitengewone bedrevenheid in het verrichten der toelichtende proeven en van de voortreffelijkheid zijner uitgebreide collectie van instrumenten en toestellen.

De eerste avond zal gewijd zijn aan de nieuwere voorstellingen der natuurkundigen omtrent het wezen der electriciteit, waarbij de eigenschappen en werkingen van het radium een belangrijke plaats zullen innemen, terwijl in de tweede voordracht de theorie van het licht en de leer der kleuren behandeld zullen worden, in het bijzonder in verband met de fotografie in natuurlijke kleuren.

Aanbeveling tot bijwoning dezer voordrachten is voor ieder, die belang stelt in de nieuwere ontdekkingen op natuurkundig gebied en in de verklaring der daarbij optredende verschijnselen, overbodig.

PROGRAMMA.

Populaire Physische Demonstraties op twee achtereenvolgende avonden voor Dames en Heeren

DOOR

G. Dähne.

Schitterende en interessante proeven op groote schaal met uitstekende toestellen.

Populaire voordracht, die geen vakkennis veronderstelt.

EERSTE AVOND.

Nieuwe beschouwingen over het wezen der electriciteit, toegelicht, in verband met de ionen- en electronentheorie, door verschijnselen op het gebied der electrolyse, electricische ontladingen in gassen (kathodestrallen) en van de radiumactiviteit in de meest verschillende vormen.

Electrolyse.

De grondwetten van Faraday. Electrochemische ontleding van vloeistoffen, afscheiding van metalen en electricische atomen naar Helmholtz. Dissociatie- en ionentheorie van Svante Arrhenius.

Phosphorescentie.

Toegelicht door een reeks proeven met electricisch licht, kathodestrallen en radiumpreparaten.

Electricische ontlading in gassen.

Groote reeks proeven met de meest verschillende ontladingsbuizen. Afhankelijkheid der ontlading van den graad van verdunning van het gas, kathodestrallen: rechtlijnige voortplanting, phosphoresceerende werking, richtingsverandering onder werking van een magnetisch veld, proeven betreffende de massabepaling van de electricische „atomen”. Electronen. Het voortbrengen van Röntgenstralen door kathodestrallen. Ioniseering van de lucht door Röntgenstralen. Verplaatsing van geïoniseerde lucht. Ioniseering door vlammen, phosphorus, gloeiende draden.

RADIUMACTIVITEIT.

30 mg. sterk werkend radiumbromide

van GIESEL-BRAUNSCHWEIG.

Sterkte 1 miljoen als Uranium = 1 gesteld wordt.
(Waarde ongeveer 5—8000 Mark).

Historisch overzicht. Radioactieve stoffen. Photografeeren met radium. Ioniseering van de lucht en electricische ontladingen door radiumstralen. De samengestelde natuur dezer stralen. α , β en γ stralen. Demonstratie van de verschillende eigenschappen. Radiotelluur (Polonium?), intensieve bron van α stralen. Fluorescentieverschijnselen door radium op schermen van bariumplatinaacyanuur, Willemiet. Herkenning van echte diamanten. Hoe radiumpreparaten zichzelf electricisch laden.

Emanatie.

Aantoonen van de uit radium voortdurend uitstroomende, zich in helium omzettende gassen. Emanatiestof van Giesel.

TWEDE AVOND.

Het licht als golfbeweging, de grondbeginselen van de leer der kleuren in verband met de fotografie in natuurlijke kleuren.

Over verschillende soorten van afstandswerking en het wezen van het licht.
Projectie-golfmachine van Crova.

Ontleding van wit licht in de grondkleuren.

Het spectrum. Reliefspectra.

Het weder vereenigen der grondkleuren tot wit door een bijzondere proef.

Over het ontstaan der kleuren door wegnemen van andere kleuren.

1. Proeven met een scherphoekig prisma en cylinderlens.
2. Door interferentie van lichtgolven.

Kleuren van dunne plaatjes (zeepvliesen) en de spectrale ontleding dier kleuren.

Inplaats van de verdwenen kleuren ontstaan zwarte strepen.

Het ontstaan van staande golven, weergegeven door middel van de projectie-golfmachine van Crova.

Staande lichtgolven van Wiener.

De beroemde kleurenphotografiën van Neuhauss en Lippmann. De kleuren zijn interferentiekleuren van staande lichtgolven.

Het gelaagde beeld van Neuhauss, lineaire vergrooting 4000 maal.

3. Door moleculaire eigenschappen van de lichamen (oppervlaktekleuren). Absorptie:

Werking van gekleurd licht op gekleurde voorwerpen.

Interessante proeven met kleurfilters.

Absorptiespectra.

Kleurentheorie van Yong-Helmholtz.

Samenstelling van rood, groen en violet licht tot wit met een nieuw toestel.

De praktische toepassingen:

De mooie beelden in natuurlijke kleuren door op elkaar leggen van drie kleurenbeelden.

De photochromoscoop van Ives.

De driekleurenbeelden van Selle, Lumière e. a., de belangrijkste vooruitgang op het gebied van de fotografie in natuurlijke kleuren.

Experimenteele toelichting van den ontwikkelingsgang der driekleurenphotografie.

Het zichtbare samenstellen van een driekleurenbeeld uit de roode, geele en blauwe beelden.

De proeven worden uitgevoerd met behulp van electrisch booglicht en van de lantaarn en lamp van Duboscq.

Nog eens: Björnstjerne Björnson.

Geachte Redactie!

Met warme sympathie en groote belangstelling las ik in uw blad van uw uitnoodiging aan Björnstjerne Björnson en van zijn antwoord.

In aansluiting aan het artikel over hem in uw blad van 14 Februari zou ik zoo graag een paar woorden willen zeggen om 't daarin geschrevene wat aan te vullen.

De groote deensche criticus Georg Brandes, zegt in een van zijn artikelen over Björnson: „Als men zijn naam noemt is het alsof men de noorsche vlag hijscht. Hij is in zijn goede eigenschappen en gebreken, zijn genie en zijn zwakheden even typisch nationaal als Goethe en Schiller. Het zou kunnen schijnen alsof Ibsen met zijn zonderlingen, schuwen, ernstigen, gesloten aard meer nationaal was dan de zonnige toekomstprofeet Björnson, maar het opene, het zich vrij uiten en luid spreken, ook het vrijmoedige en vroolijke is noorsch. Dat hebben de dichters uit de school van de achttiende eeuw en Wergeland ten volle bewezen. En Björnson heeft al het sobere, het gebundene, het schuwe en zware in zijn kunst en in „de figuren in zijn werken...”

Die woorden karakteriseeren Björnson voortreffelijk.

Hij en Ibsen staan voor de literaire bewustheid van Europa als de twee grootste schrijvers van het noorden — misschien wel van hun tijd. Zij vullen elkaar aan. Waar Ibsen met zijn scherpe kritiek afbreekt en wondt, staat Björnson gereed met zijn zonnig vertrouwen op de toekomst om hoop en kracht tot doorzetten en volhouden te geven. „Zijn genie heeft open armen” zegt Brandes elders van hem, zijn werken tintelen en vonkelen van licht.

Ernst en scherts, het scherpe en groote, en 't heele teere en fijne, het kloeke en krasse op den man af gaan en 't zachte, voorzichtige de handen houden om 't jonge en zwakke — niets van dit alles is den grooten hoofdman vreemd.

Want een geboren hoofdman is Björnson. Reeds op 't gymnasium organiseerde hij vereenigingen onder de jongens en werd al spoedig een soort leider voor de schooljeugd.

„Hij is de geboren partijstichter. Hij heeft er behoefte aan het middelpunt of het brandpunt van sympathieën te zijn”, zegt Brandes, „en hij vormt onwillekeurig een verbond om zich heen, omdat hij zelf de spiegel van een verbond, van een maatschappij is”.

(Zie vervolg Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

KAMER tegen verminderde prijs (wegens studieverandering) **aangeboden.**

Adres: HUGO DE GROOTSTRAAT 29.

H.H. STUDENTEN.

Iemand, een zeer nette hand schrijvende, met **veel vrijen tijd,** wenscht dezen **aan te vullen** met het

in 't net overschrijven v. Dictaten, enz.

Aan 't zelfde adres voor **billijken prijs over te nemen:**

eene nieuwe Uniform der Delftsche Stud. Weerbaarheid.

Brieven onder No. 4475 bij den Boekhandelaar J. WALTMAN Jr., te DELFT.

S. H. STOFFEL, w. i.

heeft één avond per week beschikbaar voor

REPETEEREN:

Gasmotoren (theorie en constructie).

Adres: NIEUWE PLANTAGE 62, DELFT.

EGLISE WALLONNE.

Service tous les dimanches à 10 heures et demie.

HEDEN VERSCHEEN:

een nieuwe druk van
Bloemlezing uit Guido Gezelle's
Gedichten.

Deze Bloemlezing is samengesteld om GEZELLE'S poëzie te brengen in ruimer kring dan tot heden is bereikt.

Ingenaaid f 0,90; gebonden f 1,25.

Voorhanden in den Boekhandel J. WALTMAN Jr.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 21 FEBRUARI 1907. No. 19.

Zijn werken, waarvan helaas in onze taal nog geen volledige vertaling bestaat, geven een beeld van zijn veelzijdig genie. Ze zijn als edelgesteenten, waarin 't licht in veelkleurige stralen gebroken wordt.

Van zijn boerenromans zegt Brandes: „Het teerste gevoel werd in den meest vasten vorm gegoten. De ziel in deze dichtelijke werken was een lyrische innigheid, die alles doordrong en zich vrijer baan brak in talrijke kinder-, volks- en liefdezangen.

Een romantische grondtoon klonk door de vertelling heen. De romans konden ongedwongen met een sprookje worden ingeleid, en ze waren niettegenstaande het scherpe realisme van enkele karakters zoo idyllisch, dat kleine, hier en daar ingelaschte vertellingen, waarin bosch- en rotsnimfen een rol spelen, den geest van 't geheel niet breken, maar goed samensmelten met de stemming.

De dichter was een goed waarnemer, hij had het vermogen voorstellingen en indrukken, die anderen weer ontgaan, vast te houden en zijn waarnemingen vormden een magazijn van kleine trekken uit het werkelijke leven. Maar overigens waren sagen, volksliederen en volksprookjes de samen-vloeiende stroom, waaruit zijn kunstvorm crystalliseerde. Hij schiep die niet in eenzame grootheid, hij stond op ontelbare wijzen in nauw verband met den geest van zijn volk.

Zijn drama's zijn stukken, gegrepen uit oude sagen, uit het volle leven om hem heen of uit wat zich diep in menschenharten beweegt. Ze hebben als al zijn werken iets wonderlijk levends, een groot vermogen om de zielen van zijn lezers in beweging te brengen. Zijn dubbel drama: „Boven menschelijke kracht”, waarvan de beide deelen met twaalf jaar tusschenruimte geschreven zijn, zal bij velen van wie het lezen of zagen opvoeren voor goed ingrijpen in hun levensbeschouwing. Hij zelf gaf dezer dagen als de leidende gedachte in dat werk aan: „dat alleen in het natuurlijke redding voor de nooden der menschen te vinden is en dat al wat bovennatuurlijk is onnatuurlijk is en niet redden kan.”

Zijn lyriek is schitterend. De woorden in zijn verzen zijn als muziek en de inhoud als vonken en vlammen, die warmte brengen en licht. En 't is juist dat lyrische, dat als een onderstroom gaat door zijn prachtig gebouwde romans, door zijn drama's en romans, die zijn werken maakt tot een zoo superieure vreugde voor den lezer.

Of nu zijn boerenromans 't winnen van zijn romans? Of hij 't grootste is, waar hij in zijn drama „De Koning” den vorst naar zijn hart teekent; of waar hij in zijn „Op Gods wegen” de kern van allen godsdienst aanwijst, of in „Godset” zijn ideaal geeft van meisjesopvoeding, of in „Een handschoen” den jonge mannen op 't hart drukt wat zij aan hun toekomstige echtgenoot verschuldigd zijn, of in zijn majestieus gedicht „Arnljot Gelline” een ouden sagenheld voor ons doet opleven, — ik zou 't niet graag beslissen.

Dat zijn laatste roman „Mary” door een 74-jarige is geschreven, is bijna niet te gelooven.

Maar Björnson hoort tot die menschen, die nooit oud worden.

Van zijn werken zijn, zoover ik weet, alleen de volgende in het hollandsch vertaald:

Een flinke jongen	in 1861
De jonggehuwden	” 1872
In de bergen	” 1877
Magnhild	” 1879
Arne	” 1884
Twee vertellingen	” 1887
Godset	” 1889
Ole Tuft (Op Gods wegen)	” 1890
De moderne noorsche literatuur	” 1896
Zonneheuvel	” 1899
Laboremus	” 1901
Op Storhove	” 1903

Mary moet pas verschenen zijn of is nog in bewerking. Björnson woont sinds 1873 op zijn buiten Aulestad in Gausdalen.

MARGARETHA MELJBOOM.

Carnaval.

Zoo is dan weer voor velen een tijdperk van rust ingetreden na de feesten ter gelegenheid van den intocht van Prins Carnaval en zijn gevolg in de verschillende steden gehouden. Alom was zijn komst aangekondigd en iedereen deed van zijn kant het zijne om zooveel mogelijk luister bij te zetten aan het feest, dat te zijner eere bij zijn jaarlijksche ommegang wordt gehouden. Al het mogelijke werd uitgedacht, commissies werden gevormd, ontwerpen gemaakt en weken te voren kon men zien hoe er gewerkt werd om het feest een schitterenden en vroolijken aanblik te geven. Vooral de nar moest niet ontbreken en men zag hem in zijn origineel costuum, zijn streken en guitigheden ten koste van de toeschouwers uithalend, die dikwijls met een verlegen lach, of met een afwijzend handgebaar zich redden moesten uit de moeilijkheden, die hij hun met strak onveranderd gelaat voorlegde. Verschrikt, gillend liepen de vrouwelijke omstanders, want zij moeten het veelal ontgelden, weg, uit vrees geen weerstand te kunnen bieden aan een teedere omhelzing, waartoe in dezen tijd menige rare gek een groote behoefte gevoelt. Schitterend zou het ditmaal worden. Tal van zinnebeeldige voorstellingen, triomfwagens, historische groepen, zegekarren, alles opgesmukt in bonten toi van bloemen en kleuren gingen den statiekoets, waarin Zijne Hoogheid gezeten was, vooraf. Fanfare-muziek, bazuingeschal, trompetgeschetter, geschreeuw, gefluit en het karakteristiek verward geluid der aangenomen onkenbaarmakende hooge stemmen kondigden den stoet aan. Van uit de huizen wapperden de vlaggen en een dichte volksmenigte verdrong zich langs den te volgen weg. Vroolijk, scherp staken de bonte kleederdrachten af tegen den grond met een dun laagje harde sneeuw bedekt en het was juist, alsof er een wit tapijt overheen was gespreid. Daar naderden de eerste zottigheden. Groote monsters met onbeweeglijk strakke tronies om bang van te worden bewogen zich statig op menschenbeenen voort, draken met wijdopengesperde vuuren rookuitspuwende muilen, slangen met dreigende giftanden en lange gespleten tong kronkelden op een aanzienlijk aantal beenen voort door de anders zoo vreedzame straten, reuzen strak en stijf kon men langs de ramen der bovenste verdiepingen zien passeeren, tal van eerewagens met mythologische voorstellingen, volgden onder de opwekkende tonen der muziek, de rij der zotheden, tot eindelijk de koets van Zijne Hoogheid de stoet besloot. In rijke kleedij gezeten in een feestelijk uitgedoste galakoets, getrokken door 6 paarden, links en rechts geflankeerd door lakeien, sloeg de Prins de omgeving gade, de luidjuichende menigte minzaam groetend en dankend voor hunne ovaties.

Des avonds was te zijner eere een groot bal georganiseerd dat hij met zijn tegenwoordigheid zou komen opluisteren. De groote zaal was geheel een kleurenzee. Bloemen, vlaggen, de allerzotste voorstellingen, menschelijke en dierlijke imitaties waren aangebracht en een glanzende vloer noodigde een ieder uit ten dans. Een dichte, golvende menschenmassa balanceerde onder de heerlijke tonen van een wals door elkander en het gepiep der hooge stemmetjes, het gerinkel der belletjes, het geknars der ratels en het bekende getoeter deden in den feestzaal een ongekenen levendigheid heerschen. Pierrots en Pierrettes, clowns, ridders, schoonen van alle natien, boeren en boerinnen en niet te vergeten onnoemelijk vele dominos van hemelschreiende kleuren, krioelden hier door elkaar. Hier waren alle naties aanwezig, hier kende iedereen elkaar als 't ware en de grootste zottigheden werden hier veilig van achter het beschermende masker uitgekraamd. De schuimende champagne droeg nog meer bij aan de vroolijkheid, die alom moest heerschen. De een spande al zijn geest in om de schalksche oogen door het korte, zwarte, den mond vrijlatend masker, heenglurend thuis te brengen, de ander dronk vertrouwelijk Brüderschaft op het ontdekken van een lang gezochte, ginds voerde een troepje een wilden dans uit om een in 't zwart gekleede mama die een mogelijk heenkomen zocht en de meedoogenlooze sarrerie deed menig toeschouwer een inwendige woede verkroppen. Tegen twaalf uur hield de prins, niet vrij van de champagne gebleven, een toespraak, waarin hij de aanwezigen hartelijk bedankte en den wensch uitsprak dat het verder gedeelte van den avond in dezelfde stemming zou worden doorgebracht.

Tot vroeg in den morgen klonk nog steeds de heerlijke walsmuziek en de laatste zotten, die huiswaarts keerden riepen een schor goeden morgen toe aan de eerste kerk-gangers die hun vastenplichten begonnen. H.

Opmerkingen over de Week.

Eerste-jaarsvergadering met verandering in 't bestuur en daarna een eerste-jaars feestavond op S. P. met een strijkje. Buitengewoon enthousiasme onder alle kringen. Zakie deed openlucht-kuren op een billard; er werd ook carambole gespeeld met queuen zonder pommeransen en de familie was zoo uit haar gewone doen, dat enkelen wier maag niet bestemd was voor 't vele geestrijke vocht zelfs de ballen met waterclosets deden weergalmen van een blij Iō vivat, en dat noem ik jeugdigenhousiasme. Donderdagnacht had een tweede-jaars, „crème” genaamd nog eens zulke jeugdige neigingen nadat hij met eenige anderen in Rotterdam te laat was gekomen en geld van een inspecteur geleend had. Er lag dan ook veel blauw bloed in de Phoenixstraat.

De zaak „reuzenpooier en Co” loopt naar ik gehoord heb, uitmuntend af. Niets te betalen, een handdruk van eenige dankbare militairen en benoeming tot Delftsch detective à la suite, dat is een carrière, die je niet achter ze gezocht zou hebben.

Zaterdag l.l. las ik tot mijn groot genoegen een antwoord aan W. van den president der C.C. in de „Groene”. Naar we hopen zal W. dit lesje ter harte nemen, maar hij heeft een harde kop, wel krabbelde hij in zijn tegenwoordwoord terug, maar kon toch niet nalaten eenige kinderachtige hatelijkheden tegen 't corps uit te kramen. Moet zoo'n man nu 't laatste woord hebben?

Dinsdag stemming. Er werd vrij druk gestemd, men zag ten minste weer eens van die zeldzame corpsleden, die je anders met een lampje kan gaan zoeken.

De aflezing der stemmen was kalm in tegenstelling met anders.

Idealen.

EEN WIJSGEERIG PRAATJE.

Waarschijnlijk zal men er zich niet van bewust zijn, welk een belangrijke factor de idealen in ons leven vormen. Men behoeft nog geen aanhanger van het idealisme te zijn, om te voelen hoe nauw ons geheele leven aan idealen is verbonden, en hoe weinig er zonder dit van onszelf en onze kleine menschenmaatschappij zou terechtkomen. En ieder gaat zijn gewonen gang, leeft en laat leven en weet niet dat hij zich voedt met niet te verwezenlijken toekomst-droomen. En ze zijn zoo onmisbaar voor een gelukkig mensch. Ieder die naar geluk jaagt, die streeft en werkt, die hoopt en tracht, die denkt en voelt, staat te midden van die levenspoëzie, die zich aan ons opdringt met onweerstaanbare kracht. Wij menschen, die steun en aansporing noodig hebben, halen die uit gedachten, willekeurige als ze zijn. Nooit nog kwamen ze uit, nooit nog, zoo lang de wereld bestaat, is er één ideaal verwezenlijkt en nog en steeds door gaan wij voort er ons aan over te geven, niet tot het verwezenlijken van een bepaald doel, neen, maar om ons van eene zoodanige melancholie en een zoo groot pessimisme te vrijwaren, als ons het leven zouden vergallen. Men zal zeggen, zonder idealen kent men ze niet, maar kent gij dan menschen zonder? Vooral de jeugd richt er zijn leven naar in. Elk jongeling, elke jonkvrouw droomt van het beste leven, het grootste geluk, de zaligste liefde, kent een grootsche natuur, spiegelt zich aan een edel mensch, aan eene grootsche ziel. Het is der jeugd eigen. Later worden ze meestal te veel door het leven en de praktijk in beslag genomen om nog zulke hooge eischen aan zichzelf te stellen; ze zijn te veel bezig aan de „verwezenlijking” hunner idealen. En de oudere zal zijn grijze hoofd schudden en zal over de onbezonnen gedachten der jongeren glimlachen. Maar toch is hij zoover nog niet weg, dat hij heeft zijne inbeelding, zijne gehechtheid aan het leven dat hem weldra zal weggenomen worden.

Het hoogste staat evenwel het geloof. Dat vereenzelvigd in zich alle mogelijke droomdichtsels en bovenmatige voorbeelden. Daarin is voor den geloovige al het schoone opgesloten dat hij zich maar denken kan. En het geheimzinnige is, dat deze geloovige van zijn ideaal nu overtuigd is. Hij kan met een gerust geweten zeggen: Mijn ideaal is maar een ideaal, het zal niets van zijne overtuiging af doen; want dat is ze juist. Het beeld God duidt voor hem aan iets onnoembaars en onbegrijpelijks en toch tegelijk gevoelig

en te ondervinden. En God is zijn grootste steun in zijn leven, is de bron van alle kracht voor hem, het blijkt zijn hoogste ideaal te zijn. We gebruiken hierbij ideaal niet in twee beteekenissen. We kunnen er immers geen twee beteekenissen aan hechten, want we hebben altijd te doen met een bedriegelijk voorbeeld, en bedrog en voorbeeld zijn twee afzonderlijke begrippen, die op zichzelf genomen eene geheel andere betekenis hebben. Als we dit zoo zien, komen we onder den indruk van het raadselachtige. We hebben hier als 't ware een gebouw dat door pilaren zonder steunpunt gesteund wordt, we hebben eene maatschappij, eene innerlijke en uiterlijke samenleving, die op onmogelijkheden steunt. Dit behoeft toch nog geen bewijs. We zien toch, hoe onervaren we ook zijn, dat al onze goede voornemens, al ons zelfvertrouwen en al onze energie op niets uitloopt. Er mogen uiterlijke uitslagen zijn, die ons het tegendeel zeggen, in den kern komt er toch van wat we wilden niets terecht, zoo we dit heusch ideaal wilden! En dat is het, waar het op aan komt. De idealismus zegt nu, dat dan ook werkelijk alles uit de idealen voortspruit, deze de schepping zijn en dat wat we zien en waarnemen slechts voorspiegelingen zijn zonder meer. Doch ligt niet de verklaring meer voor de hand in het feit, dat maatschappij en natuur, dat het heelal is en voortgaat en was ondanks en door onze hersenschimmen, die weer eigen zijn aan ons schepselen en deelgenooten van het alles, dat door ons onmogelijk als ideaal kan worden beschouwd?

C.

Over de Hervormingen in het L. S. C.

Waar de aktie, op het oogenblik te Leiden in gang, zekere tegenstellingen en toch ook weer punten van overeenkomst vertoont met die in 't begin van 't afgelopen jaar bij ons gevoerd, kan het zijn nut hebben in korte trekken het verloop ervan tot op heden, aan te geven.

Voorop dient gesteld te worden dat de aanleiding der beweging in Leiden, verschilt van die in Delft. Hier toch had de omvorming der P. S. tot T. H. de opleving van belangstelling in studiekwesties ten gevolge, terwijl zij daar moet toegeschreven worden aan de vrees — die ook werkelijk wel reden van bestaan scheen te krijgen gezien het steeds afnemend percentage van nieuw-ingeschrevenen dat Corpslid werd — dat het Corps eerlang zijn betekenis van machtigste studenten-organisatie zou verliezen.

Houdt men dit onderscheid in het oog, dan valt hier ook uit te verklaren het verschil in doel, dat men zich voor oogen heeft gesteld en denkt te bereiken langs den voorgestelden en voor een deel reeds ingeslagen weg. Ons doel was en is het onderwijs aan de T. H. zooveel mogelijk te doen beantwoorden aan eischen die wezenlijk aan hooger onderwijs mogen gesteld worden, en als uitvloeisel hiervan is de Delftsche beweging er één die alle ingeschrevenen omvat, al nam ook een deel dier ingeschrevenen, uit hoofde van zijn reeds bestaande en krachtige organisatie daartoe het initiatief. Daarentegen is het doel der Leidsche beweging, beter der Leidsche Corps-beweging, om aan het Corps het toongevend standpunt, dat het dreigt te ontglippen, opnieuw en duurzaam te verzekeren.

Naar de middelen om tot dat doel te geraken, deed een daartoe door het Corps uitgenoodigde en uit de leden en oud-leden daarvan bestaande commissie onderzoek, welke commissie in December 1906 het Collegium haar rapport aanbood. Dit benoemde uit de commissie drie leden, aan wie het omwerken der aangeraden veranderingen tot voorstellen van wet werd opgedragen.

Deze voorstellen kwamen op een gekombineerde vergadering van Corps en Sociëteit in behandeling. Zij zijn te verdeelen in twee groepen, waarvan de eerste verbetering bedoelt te brengen wat betreft het getal der jaarlijks tot het Corps toetredende ingeschrevenen aan de Leidsche Universiteit, door middel van kostenbezuiniging van het lidmaatschap en de tweede, maatregelen omvat, die, volgens het oordeel der commissie, zullen leiden tot verbetering van de betrekkingen van het Corps met de niet-Corpsleden.

Tot bezuiniging van kosten wil men de stortingen in de feestkas verlaagd, de corpskontributie voor een tijdperk van 8 jaar vastgesteld, het entree afgeschaft en het werven voor vereenigingen in den groentijd — behalve voor Minerva en Universiteitsfonds — verboden hebben. De wenschelijkheid van de eerste drie punten werd opnieuw ter beoordeeling aan eene commissie voorgelegd, die van het vierde

punt algemeen beaamd. Evenals het vervroegen van den groentijd, waartoe in principe werd besloten en de afschaffing van het entree voor de soc. Minerva, kunnen deze punten voor leden van het L. S. C. hun belang hebben: voor ons hebben zij dit vanwege hun huishoudelijken aard minder. Ons lijkt de tweede groep van maatregelen, die verbetering in de verhouding tusschen corps en niet-corps zullen hebben te bewerken, van meer waarde.

Om de beteekenis daarvan te begrijpen dient vooraf vermeld te worden dat het analogon van onze vakverenigingen, van het Corps geheel onafhankelijk, in Leiden niet bestaat. Daar heeft men weliswaar de 5 fakulteiten, maar deze bestaan uitsluitend uit corpsleden, welke toestand voor een studie-organisatie, zooals terecht werd ingezien, valsch is. Het voorstel, waarbij hij gewijzigd wordt en dat door de corpsvergadering van 4 Februari werd aangenomen, stelt vijf fakulteiten in en ieder die zich bij den rector-magnificus laat inschrijven, is, om die reden alleen al, lid van één dier corpsfakulteiten. Deze oplossing moge theoretisch vreemd lijken, in de praktijk is zij nog zoo gek niet.

Streng juridisch zijn er bezwaren in te brengen tegen dit lid-maken van een vereeniging, van personen, die daartoe den wensch niet hebben te kennen gegeven, maar daar er geen verplichtingen aan het lidmaatschap zijn verbonden dan die, welke men er zelf aan kan verbinden, bijvoorbeeld het betalen van zekere bijdrage in kosten, veroorzaakt door het doen houden van een lezing voor de fakulteit, wanneer men die lezing bijwoonde, en men al of niet kan gebruik maken van zijn actief kiesrecht, terwijl aan den anderen kant toch elke naam van den nieuw-ingeschrevene, ook de vereeniging welke zijn studiebelangen zal behartigen, versterkt, zal er voor geen enkel normaal student reden zijn zich te verzetten.

In verband hiermede zal onderhandeld worden met de vrouwelijke studenten-vereeniging en de Leidsche Studenten-Vereeniging, een lichaam dat overeenkomt met den Delftschen Studentenbond. Hier weer springt in het oog het verschil tusschen Delft en Leiden. Immers bij ons is geen sprake geweest van onderhandeling tusschen den Senaat van het D. S. C. als zoodanig met het bestuur van den Delftschen Studentenbond; zulk een onderhandeling, indien zij had plaats gehad, zou beteekend hebben dat het Corps officieel het bestaan van een bond erkende, en dit doet het Corps niet. In Leiden evenwel zal, indien ik het goed begrijp, zulk een onderhandeling tusschen L. S. C. en L. S. V. wél plaats hebben, en dus tevens de erkenning van de laatste door het Corps een feit worden, waar m. i. het corps stellig geen voordeel van zal trekken. In zooverre dus en voornamelijk waar bij ons alle ingeschrevenen meewerken aan de behartiging hunner studiebelangen, verdient onze regeling de voorkeur.

Verder kwamen nog eenige minder ingrijpende voorstellen en moties ter sprake, waarvan de tijd de wenschelijkheid zal hebben te bewijzen.

D.

Gabe Schroor.

Eenigen tijd geleden werd hier een vereeniging, Gabe Schroor genaamd, opgericht. Deze stelde zich ten doel de band tusschen de Friezen, die in Delft wonen, te versterken, door 't organiseeren van gezellige avonden. Op de eerste vergadering bepleitte de heer Kanne uit Amsterdam de bestaanbaarheid van een dergelijke vereeniging alhier, waarna het bestuur werd verkozen. Ofschoon er slechts ongeveer 30 leden toetraden, besloot het bestuur het erop te wagen en diensgevolge had er een „Greate Gearkomste fen alle Friezen út Delft en omkritten op Snjeon de 16e Februwaerje yn it seal fen de Hear Kruif” plaats. Voordrachten werden daar gegeven door Krips en Molenaar, twee bekende Friesche humoristen, die expres voor deze gelegenheid uit Friesland waren gekomen.

Daar zooveel mogelijk aan alle Friezen hier ter stede programma's waren gezonden, kwamen er op genoemden avond ongeveer 60 personen bijeen, die met zeer veel genoegen de voordrachten aanhoorden.

Van dezen vielen het meest in den smaak:

„Boer en Lapkekeapman voor het pypskoft” en daarna: „What? Wha? Wherom Geale net stimd hat en Jisk en Fet”, terwijl ieder zich verbaasde over de uitstekende grime.

De zang werd meesterlijk geaccompagneerd door een der dames op de piano en door Freerk op de viool. In de pauzen speelden Jehannes en Freerk bekende Friesche liedjes waarmee dan allen uit volle borst instemden. Zoo waren allen in de beste stemming toen, nadat de reeks van voordrachten geëindigd was, de tafels en stoelen aan kant werden gezet omdat het „efternei dounsje” was. Door die goede stemming en doordat „it bestjûr de frouljue forsocht hil de earizers op to setten en in fleurig sin mei to nimmen”, aan welk laatste verzoek vooral was voldaan, zag men spoedig een aantal paren door de zaal wandelen, voorafgegaan door lytse Roel, die om den boel dan aan 't rollen te brengen de polonaise dirigeerde. Eerst werd de schotsche trije geprobeerd en daarna andere dansen, doch 't gebrek aan dansmuziek deed zich ondanks de inspanning van vele aanwezigen zeer gevoelen. Dit nam echter niet weg dat er vrij veel gedanst werd, op allerlei wijzen, wat o.a. kwam door 't goede voorbeeld van de foarsitter.

Evenals op elke Friesche bijeenkomst heerschte ook hier groote gezelligheid en huiselijkheid, zoodat ik geloof dat toen de dames, en weldra ook de heeren, om ongeveer half 2 huis- of kroegwaarts gingen, allen zeer voldaan waren en alweer naar de volgende bijeenkomst, die waarschijnlijk in 't najaar zal zijn, verlangden.

We hopen dan ook dat 'taantal leden en daardoor 't aantal bijeenkomsten nog zeer zal toenemen.

OARK.

TOONEEL.

Zaterdag 11. gaf het Rotterdamsch Tooneelgezelschap in de Stads Doelen te hooren „In Uniform”, blijspel in 3 bedrijven. Dit gezelschap, dat hier te Delft al meerdere malen voor het voetlicht trad en ook in andere steden bekend is als te beschikken over goede krachten, kon ons daarom verzekeren, dat we iets goeds mochten verwachten. Dit gebeurde dan ook. De rol van Wiedebrecht, de rijke fabrikant, die vol medelijden is voor zijn zoon Hans, Einjühriger bij het Duitsche leger en die om diens lijden te verzachten met zoete woordjes en geschenken de gunst van den sergeant voor hem wil verkrijgen, werd op niet weinig lachwekkende wijze weergegeven door den heer H. Poolman.

Mevrouw Van Eijdsen—Vink in haar functie van Miss. Clarekson, het Amerikaansche nichtje naar Berlijn overgekomen om inkoop te doen in verband met haar toekomstige huwelijksplannen, was werkelijk uitstekend. Deze schoone, met haar gebroken Hollandsch, die als hoogste zaligheid beschouwt het Colosseum te Rome zien en het hof te worden gemaakt door een Pruisischen luitenant, deed in het genieten van het 2^e gedeelte harer zaligheid het publiek menigmaal in een hartelijk lachen uitbarsten, wat wel het bewijs was hoe goed de vertolkster haar lang niet makkelijke rol vervulde. Zeer grappig komt ze ons voor in de passage waar ze ontdekt, dat die zaligheid toch maar van korten duur is, daar het haar duidelijk wordt dat in het hart van zoo'n luitenant voor meer dan één plaats is.

Mej. Elsa Mauhs, hassig als ze in haar rol tegenover den armen Hans, die smoorlijk op haar verliefd is, optreedt, bleek zeer geschikt hiervoor te zijn. De overige rollen werden goed uitgevoerd en we mogen met recht zeggen, dat het publiek voldaan, althans door het lachen, huiswaarts keerde.

M. i. verdient het stuk echter niet den naam van blijspel, want een moraal, die het publiek op lachende wijze moet gevoelen, het kenmerk van een blijspel, heb ik er niet in kunnen ontdekken. Veeleer zou de naam klucht dichter bij de waarheid komen wegens het gemis aan een bepaalde sprekende mistoestand die iedereen onder het lachen voelt. Het is een grappig stuk kan men zeggen, maar een blijvende indruk van een toestand, waaraan menigeen zich zou kunnen spiegelen, zal het niet in ons teweeg kunnen brengen.

De zaal was goed bezet, voor studenten echter nog volop plaats.

Oproep om steun voor de stakende jute-arbeiders te Rijssen.

Ondergeteekenden wekken alle Delftsche studenten op, naar hun beste kracht ruimen finantiëelen steun te verleen aan de stakende jute-werkers te Rijssen. Zij achten het onloochenbaar dat in dezen strijd, die door de hooghartige weigering der patroons om verder te onderhandelen tot zijn bitter einde moet worden uitgevochten, het recht is aan de zijde der arbeiders.

Bijdragen kunnen worden toegezegd, ter hand gesteld of gezonden aan die ondergeteekenden wier adres is opgegeven; wekelijks zal in dit blad een verantwoording worden gepubliceerd.

J. B. H. COENEN,	Oude Delft 12A.
C v. D. HOEVEN.	
H. T. KARSTEN,	L. v. Overvest 144.
Mej. A. G. VAN MANEN,	Verversdijk 61.
H. A. D. NELEMANS.	
H. MACLAINE PONT,	Kolk 3.
J. A. SCHOUTEN,	Phoenixstraat 15.
C. M. SIMONSZ,	Binnenwatersloot 27.

ONTVANGEN sedert de vorige opgaaf:

F. G. K. f 2,50; L. R. W. f 2,—; A. H. v. R. f 5,—; Mevr. W. f 2,50; Kollekte op de vergadering van St. Virgilius f 27,50; A. L. K. f 1,—; E. H. B. f 0,75; F. L. f 2,50; J. P. R. f 1,—; A. G. v. M. f 2,—.

Tezamen f 46,75; vorige opgaven f 167,50; totaal f 214,25.

De bedragen, waarvoor is geteekend op de lijst in de Sociëteit Phoenix — tot nu bij elkaar ongeveer f 30, — zullen voortaan worden verantwoord, wanneer zij zijn gestort.

Leest dit

Naar wij uit gezaghebbende bron vernamen, is het vertrek der gedelegeerden van de Nederlandsche Christen-Studenten Verdeeling ter Wereld-conferentie te Tokio, vastgesteld op

Vrijdag 1 Maart. De vermoedelijk te volgen reisroute van den heer J. W. Gunning J.Hzn., zal zijn via Kethel, Berlijn, Warschau, Tomsk, Omsk, Irkoetsk, naar Wladiwostok, alwaar genoemde heer zich zal inschepen voor de plaats zijner bestemming; de geheele reis zal volbracht zijn binnen de drie weken, welk feit eens een beeld kan geven van de volmaaktheid der tegenwoordige vervoermiddelen. Tevens geeft ons de gemiddelde snelheid van 40 K.M. van de Trans-Siberische spoor, de geruststelling dat 's heeren Gunnings leven niet met de onderneming gemoeid zal zijn. Wij wenschen hem een voorspoedige reis.

AGENDA.

DELFT.

Woensdag 27 Febr. Stads Doelen. Rotterdamsch Tooneelgezelschap, 8e abonnements-voorstelling: Multatuli's Vorstenschool; 8 uur.

DEN HAAG.

Vrijdag 22 Febr. Ned. Tooneel: Ultimo; 8 uur. Dierentuin. Fransche Opera: I pagliacci; Cavalleria rusticana; 8 uur.

Zaterdag 23 Febr. Diligentia: Concert van het Boheemsch strijkkwartet, met medewerking van E. Benedictus (alt); 8 uur.

Fransche Opera: Le voyage de Suzette; 8 uur.

Geb. v. K. en W. Gezelschap Prot: Pukkie; 8 uur.

Zondag 24 Febr. Geb. voor K. en W. Gezelschap Prot: 't Billet voor inkwartiering; 8 uur.

Geb. v. K. en W.: Matinee van het Residentie-orkest, met medewerking van het koor der Wagner-Vereeniging en Clara Vernant; 2 1/4 uur.

Maandag 25 Febr. Fransche Opera: La Bohème; 8 uur.

Woensd. 27 en Donderd. 28 Febr. Kunstkring: Physikalischer experimental-abenden van G. Dähne; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 23 Febr. Grootte Schouw. : Trippelbeen; 8 uur.

Zaterdag 23 Febr. Grootte Schouw. : Kunstavond; 7 1/2 u.

ADVERTENTIEN.

CHARLES ABRAAS.

PHOTOGRAAF D. S. C.

OUDE DELFT 145

TELEPHOON No. 295.

ATELIER EERSTE RANG.

ONDERSCHIEDINGEN:

s-GRAVENHAGE 1904.
GENUA - - - - 1905.

's-GRAVENHAGE 1906.
DRESDEN - - - 1906.

Maison „HAAS”,

CUISINIER,

34 -:- KOORNMARKT -:- 34.

Door de steeds grootere aanvraag van **dagelijksche Diners** in diverse prijzen, heb ik met mijne **leveranciers** een **contract** gesloten, waardoor ik in staat ben **Diners** uit te zenden van af **50 cents** bij abonnement van **20 bons**. Ook **Diners** van 60 cents bij abonnement van **20 bons**. **Diners** van **80 cents** worden bij abonnement van **20 bons** geleverd tegen **70 cents**.

N.B. De bons zijn 30 dagen geldig en niet persoonlijk.

SPECIALE Inrichting tot **UITZENDING** van dagelijksche **DINERS**

Biljarts „'t Is-Me-Edso”,

overtreffen ieder ander fabrikaat.

Te bespelen Stations-Koffiehuys.

KRUIF.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 ets. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend,

W. DE HOOGH.

Wendt U voor het afsluiten uwer passage naar Ned.-Indië tot

J. DE KUYSER & ZONEN,

Agenten Stv. Mij. „ROTT. LLOYD” en Stv. Mij. „NEDERLAND”.